

Må jeg så ikke sige til fru Holmsgaard, at det jo altså ikke er EU-landenes sager, der hober sig op i Strasbourg. Det er jo ikke sagerne imod Danmark eller imod Sverige eller imod Tyskland eller imod Italien, der hober sig op. Langt, langt den største mængde, jeg tror, vi er over 90 pct., andrager jo netop medlemslande, som ikke er med i EU. Og derfor er der ganske enkelt ingen logik i Socialistisk Folkepartis retorik. Det er jo ikke i sig selv nogen nyhed, men det er dog interessant i den her sammenhæng, for SF gør det til en mærkesag at forsvare menneskerettighederne. Hvordan kan man så sige, at det er afgørende at flytte en sagsmængde, som er så petit – hvad hedder det? – så lille, over til EU, og tro, at det skulle hjælpe på sagsgangen, at man flytter det politiske, det juridiske og det økonomiske fokus væk fra øst og til vest, når langt, langt hovedparten af de her sager altså andrager lande i øst? Det hænger jo ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil godt tage fat i noget mere fundamentalt. For mig at se er der ikke nogen tvivl om, at menneskerettigheder er kommunismens værste fjende, og det er de jo, fordi menneskerettighederne er individuelle rettigheder, hvorimod kommunismen tog sit udgangspunkt i kollektivet. Jeg har også hidtil haft den opfattelse og tro, at Dansk Folkeparti var kommunismens værste fjende, men jeg begynder at blive i tvivl, i takt med at hr. Morten Messerschmidt taler sig varmere og varmere, for jeg føler måske lidt, at man er oppe at svæve i de højere luftlag i øjeblikket. For det, hr. Morten Messerschmidt nu har sagt gentagne gange, er, at menneskerettighederne er et nationalt anliggende. Og hvis der er noget, menneskerettighederne ikke er, så er det da lige præcis et nationalt anliggende; det er jo netop nogle internationale rettigheder, vi har via FN.

Jeg vil spørge hr. Messerschmidt, om hr. Messerschmidt ikke snart skulle melde sig til en tur til FN og få et indblik i FN og menneskerettighederne og de grundlæggende værdier. Nu har vi hørt, at hr. Messerschmidt har været meget i Europarådet, ville det så ikke være et fint supplement, eller er hr. Messerschmidt så meget imod FN – det er jo FN, der dybest set er garanten for menneskerettighederne – at det ligger sådan helt uden for horisonten?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Det er jo ikke første gang, fru Antonsen stiller spørgsmål til mig i dag, og desværre må jeg konkludere, at det tidligere svar endnu ikke helt sådan har fæstnet sig.

Derfor vil jeg godt endnu en gang sige: Der er forskel på, om man taler om mellemfolkelige, mellemstatlige organisationer, eller om man taler om overstatslige organisationer. EF er en overstatslig organisation, som kan dømme, som ikke bare kan sige til lande, at noget er forkert, men kan tvinge lande til at ændre på noget. Det kan Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg ikke, for Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg hviler på et mellemstatsligt niveau. De kan henstille, de kan incitere, de kan sige: Vi vil gerne henstille til, at I ændrer de og de ting. Men de kan ikke tvinge lande.

Det er jo netop det, der gør, at man har været i stand til at knytte næsten hele det europæiske kontinent sammen – kun Hviderusland er udenfor – og det har man jo netop været i stand til, fordi man respekterer nationalstaterne, fordi man respekterer deres forskelle og respekterer deres suveræne demokratiske ret til at indrette sig. Og den sondring er altså nødvendig, vil jeg sige til fru Antonsen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Charlotte Antonsen som den sidste.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jamen jeg tror såmænd ikke, jeg kommer så meget videre. Men altså, det er dog utroligt, at vi her har en hr. Messerschmidt repræsenterende Dansk Folkeparti, som siger, at kommunismen er hans værste fjende – det nikkede han i hvert fald til, da jeg sagde det før – og samtidig er det væsentligste argument for dette beslutningsforslag, at menneskerettighederne fortsat skal være et mellemstatsligt anliggende, som ligger bedst i Europarådet. Så har hr. Messerschmidt ikke forstået noget som helst om menneskerettighederne.

Det vigtigste ved menneskerettighederne er jo netop, at de er universelle, og i jo højere grad man er forpligtet på menneskerettighederne, jo bedre er det da for de enkelte individer.